

ΦΑΜΠΡΙΚΑ ΥΦΑΝΕΤ ΗΨΗΝΥΛΙΑ ΚΑΤΑΝΟΧ 9

Σίγουρα ρε παιδί μου δεν είμαστε αντιεξουσιαστές από τα γεννοφάσκια μας.. Είχαμε ωστόσο καλά εχέγγυα από τότες:

Μεγάλες φαν του Αιμίλιου του μήλου και της Φρουτοπίας, αμετανόητοι λάτρεις του δόκτορος Δρακατόρ και της Λιλιπούπολης.

Παρά όμως την αναμφισβήτητα αντιεξουσιαστική διαπαιδαγώγηση που απλόχερα μας προσέφερε η κρατική ραδιοτηλεόραση επί πασοκάρας στα περίφημα έητιζ, αργήσαμε να αντιληφθούμε τους εαυτούς μας ως συνειδητοποιημένα πολιτικά -και δη ελευθεριακά- υποκείμενα.

Οι αρχές της νέας χιλιετίας μας βρήκαν πρόθυμους να παίξουμε μουσική, έτσι απλά για να γουστάρουμε.

Καλή φάση.

Έλα όμως που στα κλαμπάκια νοιώθαμε κάπως άβολα ρε γαμώτε.

Και τους κάθε λογής μεσάζοντες ποτέ δεν τους πολυσυμπαθήσαμε δηλαδή..

Και κει που λες: 'πολύ σάπια η φάση ρε συ, μα να μην υπάρχουν πουθενά 2-3 αθώοι να συνεννοηθούμε;', ΤΣΟΥΠ!, να σου στο δρόμο σου οι Χάσμα, να σου και η μπάντα του προαναφερθέντος δόκτορα. Συμπαθέστατα τα παιδιά και εμπνευσμένοι μουσικοί οι μπαγάσες!

Λίγο λοιπόν η απaráμιλλη γοητεία των καταλήψεων, λίγο η αντιεξουσιαστική μας συνείδηση που ωρίμαζε με τον καιρό,

Κι όσοι νοιώθουν!

δε θέλαμε και πολύ: **ΝΑΙ ΡΕ! ΑΙΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ!**

Το συμφωνήσαμε όμως μεταξύ μας από την πρώτη στιγμή: 'Ό,τι μας αρέσει σ' αυτή τη φάση θα το στηρίζουμε.

'Ό,τι δε μας αρέσει θα το κριτικάρουμε.

Και θα κάνουμε πάντα αυτό που εμείς θέλουμε. Κι έτσι κι έγινε.

Όλα αυτά τα χρόνια δεν κολώσαμε ποτέ και πουθενά.

Τα 'παμε πάντα σταράτα, δημόσια κι ενυπόγραφα.

Και το λουστήκαμε. Και ηττηθήκαμε. Και χάσαμε φίλους.

Αλλά ήμασταν αυτό που θέλαμε να είμαστε και δε μετανιώνουμε για τίποτα.

Και κάναμε άλλους φίλους και ζήσαμε έντονα κι έτσι συνεχίζουμε να ζούμε. Γιατί ήμασταν πάντα εντάξει με τους εαυτούς μας. Κι έτσι νιώθαμε καλά.

Κι ας μας απογοητεύει η σαπίλλα που υπάρχει παντού.

Κι ας μας πληγώνουν οι πόλεις που αγαπήσαμε.

'Όχι μόνο στους 'από πάνω', αλλά και στους 'από κάτω'.

Σε πρόσωπα αγαπημένα, σ' εμάς τους ίδιους.

Ενάντια και στους εαυτούς μας Λοιπόν.

Αυτοκριτική και πάμε παραπέρα. Ασχολούμαστε με ό,τι αξίζει ν' ασχοληθούμε και τα άλλα τ' αφήνουμε πίσω.

6 ΧΡΟΝΙΑ ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΦΑΜΠΡΙΚΑ ΥΦΑΝΕΤ

Έχουμε έναν ολόκληρο κόσμο
να κερδίσουμε και δεν μπορούμε
να περιμένουμε.

Ούτε μια στιγμή.

Μια ζεστή αγκαλιά στη Φάμπρικα Υφανέτ και στους ανθρώπους της.

Όχι για τα 'εθιμοτυπικά' «χρόνια πολλά», ούτε για
την 'τυπικότητα' της ούτε ως ή άλλως αυτονόητης αλληλεγγύης.
Απλά επειδή της το χρωστάμε. Επειδή ευθύνεται κι αυτή
γι' αυτό που είμαστε σήμερα.

Ό,τι κι αν είμαστε.

Love and chaos

KILL THE CAT

6 ΧΡΟΝΙΑ ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΦΑΜΠΡΙΚΑ ΥΦΑΝΕΤ